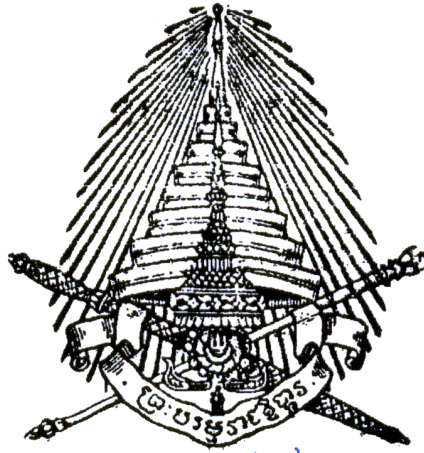

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๑๕

ยกเลิกโดย พระราชบัญญัติการลดระบอบทศภิษิต พุทธศักราช ๒๔๘๒
* พระราชบัญญัติ

ควบคุมการเหมืองฝายและพั้งแก๊วเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘)

น.อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร.น.

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทวโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๑ ๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนังแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ห้วย หนอง คลองบึง บาง หรือทางน้ำไหลใด ๆ โดยปกติย่อมเป็นทางน้ำสาธารณะ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจประกาศหวงห้ามกำหนดเขตต์ไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์อันเกี่ยวแก่การเหมืองฝายหรือพนัง ภายในเขตต์ทางน้ำและพนังสาธารณะที่หวงห้ามไว้ั้น | ผู้ใดจะแก้ไข

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๗ สراجิกจานุเบกษาเล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๑๗

เปลี่ยนแปลงหรือทำสิ่งกีดขวาง อย่างใดต้องได้รับหนังสือ
อนุญาตจากข้าหลวงประจำจังหวัด

ถ้าเป็นความจำเป็นเพื่อสาธารณะประโยชน์ ต้องทำทาง
ผ่านทางน้ำไหลใด ๆ ผู้ทำทางนั้นจะต้องทำสะพานหรือฝัगत่อ
เพื่อให้ น้ำไหลไปมาได้เช่นเดิม

พนักนอกจากที่เอกชนจัดทำขึ้น ให้จัดเป็นพนักสาธารณะ
ทั้งสิ้น และให้นำความในวรรคต้นแห่งมาตรานี้มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัก พุทธศักราช ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เหมือง, ฝาย เอกชนนั้น ผู้ถือกรรมสิทธิ์
ต้องปล่อยน้ำให้ผู้อื่นที่มีที่ดินอยู่ริมหรือใกล้เหมืองฝายได้ใช้
สอยเท่าที่จะไม่ทำให้เสียหายแก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่ผู้ได้รับ
ประโยชน์ตามมาตรานี้ จะต้องช่วยเหลือผู้ถือกรรมสิทธิ์
ด้วยแรงและเครื่องอุปกรณ์ตามสมควร”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัก พุทธศักราช ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๖ ถ้าผู้ถือกรรมสิทธิ์เหมืองฝายหรือพนัง
เอกชนปฏิบัติการณ์อันอาจจะเกิดความเดือดร้อนหรือเสียหาย
แก่ราษฎรส่วนมากหรือสิ่งสาธารณะประโยชน์ตั้งบัญญัติไว้
ในมาตรา ๘ หรือไม่ป้อนน้ำให้ผู้ที่มีที่ดินอยู่ริมหรือใกล้เหมือง
ฝาย ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการจังหวัดมี
อำนาจสั่งกำหนดเวลาและให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเหมืองฝาย
หรือพนัง หรือสั่งให้ป้อนน้ำตามที่เห็นสมควร ถ้าพ้น
กำหนดเวลาผู้ถือกรรมสิทธิ์เหมืองฝายหรือพนังเอกชนไม่
ปฏิบัติตาม ให้คณะกรรมการจังหวัดสั่งดำเนินการแก้ไข
ได้ทันที และให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้ได้รับประโยชน์ไม่ช่วยเหลือผู้ถือกรรมสิทธิ์ตาม
มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้รับประโยชน์
นั้นช่วยเหลือได้ ถ้าผู้ได้รับประโยชน์ไม่ปฏิบัติตาม ให้
นำ มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๘ กิจการใดอันเกี่ยวแก่เหมืองฝายหรือพนัง
นั้น ถ้ากระทบกระเทือนถึงกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือสิทธิของบุคคล

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๑ ๕

ใด และบุคคลนั้นไม่ยินยอมในการกระทำนั้น ๆ ให้ใช้
บังคับตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
พุทธศักราช ๒๔๗๗ โดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ การเกณฑ์แรงและแบ่งงานให้เป็นไป
ตามความตกลงหรือประเพณีท้องถิ่น แต่ถ้าไม่อาจจะตกลง
กันได้ตามนั้น ก็ให้คำนวณดังต่อไปนี้ ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน
หรือผู้ที่ทำหน้าที่ทำงานคนใดมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑ ไร่ ถึง ๑๐ ไร่
ให้ไปทำงานคนหนึ่ง ถ้ามากกว่า ๑๐ ไร่ ให้คำนวณทวีขึ้นไป
โดยอัตรา ๑๐ ไร่ต่อ ๑ คน เศษตั้งแต่ครั้งขึ้นไป ให้นับ
เป็นจำนวนเต็ม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกข้อ ก. ในมาตรา ๒๘ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ก. บังอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือทำสิ่งกีดขวางเขตต์
ทางน้ำหรือพนังสาธารณะ ที่ได้ประกาศหวงห้ามไว้ใน
มาตรา ๗”

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๒๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้ใช้เป็นกฎหมายบังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตรไพศาลย์

รัฐมนตรี